

P7_TA(2011)0430

Διάσκεψη κορυφής για τον πλανήτη Ρίο +20

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2011 για τη διαμόρφωση κοινής θέσης της ΕΕ ενόψει της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για την Αειφόρο Ανάπτυξη (Ρίο+20)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την Αειφόρο Ανάπτυξη (Ρίο+20), που θα λάβει χώρα στο Ρίο ντε Τζανέιρο τον Ιούνιο του 2012, η οποία θα εστιασθεί σε δύο θέματα: στην «πράσινη οικονομία στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης και την εξάλειψη της φτώχειας» και στο «θεσμικό πλαίσιο για την αειφόρο ανάπτυξη»,
- έχοντας υπόψη τις ερωτήσεις προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο σχετικά με τους στόχους της ΕΕ για την Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την Αειφόρο Ανάπτυξη (Ρίο+20) που θα λάβει χώρα στο Ρίο ντε Τζανέιρο τον Ιούνιο του 2012 (O-000181/2011 - B7-0436/2011, O-000182/2011 - B7-0437/2011),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, με τίτλο «Ρίο+20: προς μια πράσινη οικονομία και καλύτερη διακυβέρνηση» (COM(2011)0363),
- έχοντας υπόψη τα αποτελέσματα της Διάσκεψης για την Βιοποικιλότητα που έλαβε χώρα στην Ναγκόγια της Ιαπωνίας το 2010,
- έχοντας υπόψη το Πρωτόκολλο του Κυότο του 1997,
- έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τη Χιλιετία, της 8ης Σεπτεμβρίου 2000, η οποία παρουσιάζει τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας (ΑΣΧ) ως στόχους που η διεθνής κοινότητα καθόρισε από κοινού για την εξάλειψη της φτώχειας,
- έχοντας υπόψη την παγκόσμια πρωτοβουλία για την οικονομική των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας (TEEB), η οποία εγκρίθηκε από τους ηγέτες G8+5 τον Ιούνιο του 2007, και τη δημοσίευση των συμπερασμάτων της το 2009 και το 2010,
- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις αξιολόγησης της Διακυβερνητικής Ομάδας Εργασίας για την Κλιματική Αλλαγή,
- έχοντας υπόψη την διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τους αυτόχθονες πληθυσμούς,
- έχοντας υπόψη την έκθεση για τη διεθνή αξιολόγηση της γεωργικής επιστήμης και τεχνολογίας για την ανάπτυξη (IAASTD), η οποία εγκρίθηκε το 2008,
- έχοντας υπόψη την έκθεση «Agro-ecology and the right to food» (Αγρο-οικολογία και το δικαίωμα στην τροφή) του Ειδικού Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών για το Δικαίωμα στην Τροφή, η οποία υπεβλήθη ενώπιον του Συμβουλίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων των

Ηνωμένων Εθνών στις 8 Μαρτίου 2011,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 115 παράγραφος 5 και το άρθρο 110 παράγραφος 2 του Κανονισμού του,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι, παρ' όλο που έχει σημειωθεί πρόοδος προς την αειφόρο ανάπτυξη μετά την Διάσκεψη Κορυφής του Ρίο το 1992 και την Διάσκεψη Κορυφής του Γιοχάνεσμπουργκ το 2002, ακόμη παραμένουν σημαντικά κενά και προκλήσεις στην εφαρμογή της, ενώ πολλές δεσμεύσεις της διεθνούς κοινότητας δεν έχουν ακόμη τηρηθεί πλήρως,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι τρεις στόχοι της διάσκεψης κορυφής Ρίο+20 θα είναι να διασφαλιστεί η ανανέωση της πολιτικής δέσμευσης για αειφόρο ανάπτυξη, να εκτιμηθούν η μέχρι σήμερα πρόοδος και τα εναπομένοντα κενά στην εφαρμογή των συμπερασμάτων των μειζόνων διασκέψεων κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη και να αντιμετωπιστούν οι νέες και αναδυόμενες προκλήσεις,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να ενισχυθούν οι συνέργειες μεταξύ των τριών συμβάσεων του Ρίο για τη βιοποικιλότητα (ΣΒΠ), για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) και για την απερήμωση (UNCCD),
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι περίπου 1,4 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν ακόμη σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, εκ των οποίων οι μισοί στην υποσαχάρια Αφρική· ότι ένα έκτο του παγκόσμιου πληθυσμού υποσιτίζεται, ενώ η επισιτιστική ανασφάλεια παρουσιάζει αύξηση και η ανεργία ή η υποαπασχόληση παραμένουν πραγματικότητα για μεγάλο τμήμα του πληθυσμού στις αναπτυσσόμενες χώρες· ότι το 70 % όσων ζουν με λιγότερα από ένα δολάριο την ημέρα είναι γυναίκες,
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αλλαγή του κλίματος συνιστά σοβαρή απειλή για τη μείωση της φτώχειας, για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την ειρήνη και την ασφάλεια, καθώς και για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας (ΑΣΧ) σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο παγκόσμιος πληθυσμός αναμένεται να αυξηθεί τουλάχιστον στα 9 δισεκατομμύρια έως το 2050, ασκώντας ακόμη μεγαλύτερες πιέσεις στο περιορισμένο απόθεμα των φυσικών πόρων και στην ικανότητα διαχείρισης των ροών αποβλήτων που προκύπτουν,
- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ολοένα αυξανόμενη ανάγκη για νερό, γη και δασική έκταση έχει οδηγήσει στην αυξανόμενη εξάντληση και υποβάθμιση των πόρων αυτών· ότι η απώλεια βιοποικιλότητας, η υπεραλίευση, η υποβάθμιση του οικοσυστήματος και η αποψίλωση των δασών εξακολουθούν με ρυθμό ανησυχητικό,
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι παγκόσμιες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου εξακολουθούν να αυξάνονται,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ωκεανοί της υφελίου διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στις παγκόσμιες κλιματικές διαδικασίες, ιδίως σε ό,τι αφορά την παγίδευση άνθρακα, αποτελούν μείζονα πηγή ενέργειας, φιλοξενούν πλούσια βιοποικιλότητα, είναι σημαντικό μέσο μεταφοράς, παρέχουν αειφόρους βιοτικούς πόρους καθώς και βασικά στοιχεία για τη ζωή, μεταξύ δε άλλων τροφή, φάρμακα και γλυκό νερό· ότι η κλιματική αλλαγή, οι μη

βιώσιμες αλιευτικές πρακτικές και η ραγδαία καταστροφή των ενάλιων οικοσυστημάτων, οικοτόπων και ειδών, μεταξύ άλλων συνεπειών, απειλούν την ικανότητα των ωκεανών να εξακολουθήσουν να προσφέρουν αυτές τις υπηρεσίες,

- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 80 % των παγκόσμιων αλιευτικών πόρων υπόκεινται σε πλήρη εκμετάλλευση ή σε υπερεκμετάλλευση και ότι περίπου το 20 % του παγκόσμιου πληθυσμού εξαρτάται άμεσα από την αλιεία για την πρωτογενή πηγή πρωτεΐνης του,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι περιβαλλοντικές καταστροφές οδηγούν σε αύξηση του αριθμού των εκτοπισμένων ατόμων· ότι είναι απαραίτητο να θεσπιστεί ένα διεθνές καθεστώς για τους κλιματικούς και περιβαλλοντικούς πρόσφυγες,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες και τα παιδιά παρουσιάζουν ιδιαίτερη ευπάθεια στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, κυρίως στις αναπτυσσόμενες και στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες· ότι πολλές γυναίκες εξακολουθούν να είναι περιθωριοποιημένες και να υφίστανται διακρίσεις,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι προκείμενες προκλήσεις δεν είναι μεμονωμένα ζητήματα μα αλληλένδετα και αλληλεξαρτώμενα· ότι το Ρίο+20 είναι το μόνο πολυμερές φόρουμ που εξετάζει και τους τρεις πυλώνες της αειφόρου ανάπτυξης και συνεπώς εξασφαλίζει μια ολιστική προσέγγιση,
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη την ιδέα του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP) σύμφωνα με την οποία μια προσέγγιση τριπλής έλικας θα μπορούσε να παράσχει ικανοποιητική βάση για συζήτηση,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχουν προσιτές λύσεις για τις πολλαπλές προκλήσεις στον τομέα της αειφορίας· ότι, για παράδειγμα, οι επενδύσεις για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και των υπηρεσιών του οικοσυστήματος αποφέρουν εκατονταπλάσια οφέλη,
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι αναγνωρίζονται ευρέως τα όρια του ΑΕγχΠ ως δείκτη ανθρώπινης ευημερίας και ανάπτυξης,
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι αναγκαίο να προωθηθούν η αειφόρος κατανάλωση και παραγωγή,
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι αναγκαίο να προωθηθεί μια κοινωνία χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς, υγιής, ασφαλής και δίκαιη, η οποία να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και την πολιτιστική ποικιλομορφία, να δημιουργεί ίσες ευκαιρίες και να καταπολεμά τις διακρίσεις σε όλες τις μορφές τους,
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η καλή περιβαλλοντική διακυβέρνηση υπερβαίνει τις θεσμικές ρυθμίσεις και συμπεριλαμβάνει τη διαφάνεια, τη λογοδοσία και τη συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών· ότι η αρχή υπ' αριθμόν 10 της Διακήρυξης του Ρίο επιβεβαιώνει ότι ο καλύτερος τρόπος χειρισμού περιβαλλοντικών ζητημάτων είναι με την συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων πολιτών και υπογραμμίζει την ανάγκη να παρέχεται πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον, το δικαίωμα συμμετοχής στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και την αποτελεσματική πρόσβαση σε δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες,

- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά τα είκοσι τελευταία έτη, ριζικές μεταβολές στον γεωπολιτικό κόσμο, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες να έχουν καταστεί πλέον μεγάλοι οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες, έχουν οδηγήσει σε μια νέα ισορροπία ισχύος και επιρροής, κάτι που συνεπάγεται νέους ρόλους και νέες ευθύνες,
- ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να υποβληθούν εισηγήσεις στα Ηνωμένα Έθνη πριν από την 1η Νοεμβρίου 2011, ως συμβολή για τις διαπραγματεύσεις που αρχίζουν νωρίς το 2012,
1. χαιρετίζει την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των ΗΕ στο ψήφισμα 64/236 να συγκαλέσει μία Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την Αειφόρο Ανάπτυξη στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο στο Ρίο ντε Τζανέιρο τον Ιούνιο του 2012, η οποία αποτελεί μοναδική ευκαιρία για τους ηγέτες του κόσμου να θεσπίσουν την ατζέντα αειφορίας για τα προσεχή 10 χρόνια, επαναβεβαιώνοντας παράλληλα την ανάγκη παγκόσμιας αλληλεγγύης· ζητεί την εκπροσώπηση των χωρών σε επίπεδο αρχηγών κρατών και/ή κυβερνήσεων·
 2. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ρίο+20: προς μια πράσινη οικονομία και καλύτερη διακυβέρνηση»· θεωρεί παρ' όλα αυτά ότι η έμφαση στην πράσινη οικονομία και στον ιδιωτικό τομέα δεν θα πρέπει να αποπροσανατολίζει την προσοχή από την ανάγκη της ενδυνάμωσης των πολιτών και της προώθησης καλής περιβαλλοντικής διακυβέρνησης πέραν των θεσμικών ρυθμίσεων· υπογραμμίζει ότι η ΕΕ μπορεί εν προκειμένω να μοιραστεί σημαντικές εμπειρίες όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής 10 της Διακήρυξης του Ρίο·
 3. ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξασφαλίσουν την υποβολή μίας ισχυρής και ενοποιημένης θέσης της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη πριν από την 1η Νοεμβρίου 2011, ως συμβολή για τις διαπραγματεύσεις που αρχίζουν νωρίς το 2012·
 4. υπογραμμίζει ότι η αειφόρος ανάπτυξη πρέπει να βρίσκεται στο προσκήνιο όλων των διαδικασιών και πολιτικών της ΕΕ, προκειμένου η ΕΕ να διακρίνεται από συνέπεια τόσο στο εσωτερικό της όσο και ως προς τις διεθνείς της επιδιώξεις·
 5. υπογραμμίζει ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 αποτελεί μία σημαντική ευκαιρία να ενισχυθεί η πολιτική δέσμευση για την αειφόρο ανάπτυξη σε παγκόσμιο επίπεδο και οι εταιρικές σχέσεις μεταξύ των εκβιομηχανισμένων και των αναπτυσσόμενων χωρών··
 6. τονίζει ότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη να εμφυσηθεί ο χαρακτήρας του επείγοντος και δυναμισμός στην εφαρμογή και την διεθνή διακυβέρνηση των πολιτικών σχετικά με την αειφόρο ανάπτυξη οι οποίες σημειώνουν αργή πρόοδο·
 7. ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξασφαλίσουν ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 δεν θα καταλήξει μόνο σε δηλώσεις καλής θελήσεως, αλλά σε απτές δράσεις και υπεύθυνους στόχους και τρόπους μέτρησής τους, που χρειάζονται για να ενεργοποιηθούν οι συνέργειες μεταξύ των στοιχείων της αειφόρου ανάπτυξης·
 8. Όσον αφορά την εστίαση που δίνεται στην «πράσινη οικονομία» ως ένα από τα δύο βασικά θέματα της διάσκεψης κορυφής, τονίζει ότι ως «πράσινη οικονομία» πρέπει να νοείται η οικονομία στο σύνολό της η οποία λειτουργεί εντός των ορίων της βιωσιμότητας σε ό,τι αφορά τη βιοποικιλότητα, τη διατήρηση των υπηρεσιών του

οικοσυστήματος, την προστασία του κλίματος και τη χρήση των φυσικών πόρων· τονίζει ότι θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στο ανθρώπινο, περιβαλλοντικό και φυσικό κεφάλαιο και ότι η αειφόρος ανάπτυξη υπερβαίνει την έννοια της πράσινης οικονομίας·

9. επισημαίνει ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 θα πρέπει να εστιασθεί στην ενδυνάμωση των δεσμών ανάμεσα στην περιβαλλοντική, την οικονομική και την κοινωνική ατζέντα, μεταστρέφοντας την οπτική που τα θέλει ως τρεις ανεξάρτητους πυλώνες σε μία προσέγγιση συνεκτικότητας και αλληλεξάρτησής τους·
10. θεωρεί ότι η απάντηση όσον αφορά την αντιμετώπιση των μελλοντικών προκλήσεων δεν είναι η επιβράδυνση της ανάπτυξης αλλά η προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης και μιας πράσινης οικονομίας, οι οποίες προσφέρουν ευκαιρίες σε όλες τις χώρες, ανεξάρτητα από το επίπεδο ανάπτυξής τους και τη διάρθρωση των οικονομιών τους·
11. επισημαίνει την ανάγκη για την αντιμετώπιση των νέων και αναδύμενων προκλήσεων, όπως η σπανιότητα των πόρων και ο ρόλος της στις συγκρούσεις·
12. υπογραμμίζει ότι η ισότητα είναι ο θεμέλιος λίθος της απαιτούμενης αλλαγής αντίληψης και ότι τούτο θα πρέπει να διασφαλιστεί σε παγκόσμια κλίμακα, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στις λιγότερο και τις ελάχιστα ανεπτυγμένες χώρες, με τη βοήθεια των ανεπτυγμένων χωρών, να κατευθυνθούν προς την κανονική καμπύλη ανάπτυξης και να φτάσουν σε ένα υψηλότερο επίπεδο ανθρώπινης ευημερίας, αλλά και υπό τη μορφή της εγχώριας ισότητας και της ισότητας μεταξύ των γενεών·
13. υπογραμμίζει ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 θα πρέπει να θέσει ειδικούς και συγκεκριμένους στόχους και τρόπους μέτρησης και παρακολούθησής τους, και ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, την έγκριση ενός Χάρτη Πορείας για μια Πράσινη Οικονομία·
14. τονίζει ότι, για να επιτευχθεί η μετάβαση προς την πράσινη οικονομία στο πλαίσιο της εξάλειψης της φτώχειας, είναι αναγκαίο να συνδεθούν η περιβαλλοντική προστασία και τα ανθρώπινα δικαιώματα και να εξετασθούν οι ακόλουθες τρεις αλληλένδετες διαστάσεις πολιτικής:
 - επένδυση στην αειφόρο διαχείριση βασικών πόρων και φυσικού κεφαλαίου στη βάση μιας συντονισμένης προσπάθειας στην E&A,
 - καθιέρωση των σωστών συνθηκών αγοράς και ρυθμιστικής πλαισίωσης με βάση την αρχή της δίκαιης μεταχείρισης,
 - βελτίωση της διακυβέρνησης και συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού τομέα·
15. τονίζει την ανάγκη της ενσωμάτωσης της αρχής της κοινής αλλά διαφοροποιημένης προσέγγισης, της αρχής της προφύλαξης, της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, για να προαχθεί ο δίκαιος καταμερισμός ευθυνών στην κατεύθυνση μιας παγκόσμιας αειφόρου ανάπτυξης· τονίζει ότι οι πολιτικές της πράσινης ανάπτυξης θα πρέπει να στοχεύουν σε λύσεις επωφελείς για όλους, προάγοντας την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία σε όλους τους τομείς και εστιάζοντας σε ζητήματα όπου οι βελτιώσεις είναι πιο αποτελεσματικές από οικονομική και περιβαλλοντική άποψη·

16. υπογραμμίζει ότι μια πράσινη οικονομία πρέπει να εστιάζεται στην αποσύνδεση της οικονομικής δραστηριότητας από τη χρήση των πόρων και την υποβάθμιση του περιβάλλοντος·
17. ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξασφαλίσουν ότι θα γίνει προσπάθεια κατά την Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να βρεθεί λύση στα επίμονα και διευρυνόμενα χάσματα ισότιμης αντιμετώπισης σε παγκόσμιο και εθνικό επίπεδο λόγω του παρόντος οικονομικού μοντέλου·
18. επαναλαμβάνει την πεποίθησή του ότι οι ασφαλέστερες, πρακτικότερες και ευχερέστερα διαθέσιμες λύσεις για τα συνδυασμένα προβλήματα της κλιματικής αλλαγής, της απώλειας της βιοποικιλότητας και της απερίμωσης συνίστανται στην προστασία και την εξάπλωση των φυσικών οικοσυστημάτων·
19. τονίζει ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 θα πρέπει να συζητήσει μία ολοκληρωμένη προσέγγιση για να αντιμετωπισθούν οι πολλαπλές προκλήσεις, όπως η εξάλειψη της φτώχειας, η φροντίδα υγείας, η διατροφή, η απασχόληση, η ισότητα των φύλων και ο ενεργειακός εφοδιασμός· επισημαίνει ότι αυτά τα προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν απομονωμένα και ότι δεν υπάρχει μαγική λύση, κάτι που καθιστά τη συνεργασία ακόμη πιο σημαντική· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, τον απαραίτητο ρόλο των υγιών και φυσικών οικοσυστημάτων στην επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας·
20. καλεί τη Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να εμμένει στην ανάγκη ταχείας προόδου προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του υπάρχοντος διεθνούς νομικού πλαισίου για την προστασία του περιβάλλοντος, μέσω της ενθάρρυνσης των κρατών να προσχωρήσουν στις ήδη υπάρχουσες διεθνείς νομικές πράξεις και των χωρών που τις έχουν υπογράψει να προβούν στην ταχεία κύρωσή τους·

Δράσεις σε σχέση με τους πόρους και το φυσικό κεφάλαιο

21. τονίζει ότι η μετάβαση προς την πράσινη οικονομία απαιτεί επείγουσα δράση όσον αφορά την προστασία των οικοσυστημάτων και την αποτελεσματική και αειφόρο διαχείριση των πόρων και του φυσικού κεφαλαίου, παράλληλα με την προώθηση της αειφόρου κατανάλωσης και παραγωγής· επισημαίνει την ανάγκη να συνεχιστούν οι τρέχουσες πρωτοβουλίες για την οικοδόμηση ικανοτήτων·
22. επαναλαμβάνει ότι η έννοια της «πράσινης οικονομίας», όπως προωθείται από την Επιτροπή, δεν θα φέρει αυτομάτως ευημερία για τους φτωχούς και δεν θα επιτύχει τους ΑΣΧ εκτός αν υπάρχει κατάλληλη διαχείριση των οικονομιών, αποτελεσματική και δίκαιη χρήση του φυσικού κεφαλαίου και διασφάλιση της πρόσβασης στη διανομή τόσο για τις τωρινές όσο και για τις μελλοντικές γενιές·
23. τονίζει την ανάγκη να καταστρωθούν και εφαρμοστούν σχέδια για την αειφόρο παραγωγή και κατανάλωση και να συγκρατηθούν οι συνέπειες από τη χρήση των φυσικών πόρων εντός ασφαλών οικολογικών ορίων·
24. τονίζει ότι η δίκαιη και ισότιμη πρόσβαση στους πόρους και διανομή των πόρων για τις τωρινές και μελλοντικές γενιές είναι κρίσιμη προϋπόθεση για την ανάπτυξη και για την εξάλειψη της φτώχειας, και ότι στις αναπτυσσόμενες χώρες, καθώς και στις περιφερειακές και τοπικές αρχές, θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα να επωφεληθούν από τους φυσικούς τους πόρους κατά τον πλέον αειφόρο και χωρίς αποκλεισμούς τρόπο·

τονίζει ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συμμετέχουν σε αυτό όλες οι χώρες, ώστε να δημιουργηθούν αειφόρες κοινωνίες· υπογραμμίζει ότι οι φτωχότερες χώρες και τα φτωχότερα τμήματα του παγκόσμιου πληθυσμού θα επηρεαστούν περισσότερο από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής κι εξ αυτού έχουν ανάγκη υποστήριξης για την προσαρμογή, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις ανάγκες και τις γνώσεις των γυναικών και των πλέον ευάλωτων πληθυσμών·

25. υπογραμμίζει την σημασία της αποτίμησης των πόρων, του φυσικού κεφαλαίου και των υπηρεσιών οικοσυστήματος στην πραγματική τους αξία, χωρίς να εμπορευματοποιούνται τα φυσικά συστήματα· απευθύνει έκκληση για την καθιέρωση λογιστικών διαδικασιών για το φυσικό κεφάλαιο και την ενσωμάτωσή τους στις οικονομικές λογιστικές δομές και τις διαδικασίες λήψης πολιτικών αποφάσεων·
26. θεωρεί ότι είναι ευθύνη των εκβιομηχανισμένων χωρών να στηρίζουν τις αναπτυσσόμενες χώρες στις αναπτυξιακές τους προσπάθειες και να τις καθιστούν ικανές να μην διαπράττουν τα ίδια λάθη σε ό,τι αφορά τους φυσικούς πόρους και έναν μη αειφόρο τρόπο ανάπτυξης·
27. τονίζει ότι η εξόρυξη και η χρήση των πόρων έχουν μεγάλο αντίκτυπο στο περιβάλλον και στις τοπικές κοινότητες· ζητεί από την Επιτροπή να ενσωματώσει την έννοια της εσωτερικοποίησης των εξωτερικών στοιχείων κόστους για το περιβάλλον και τις κοινότητες στις συζητήσεις και διαπραγματεύσεις του Ρίο+20·
28. επισημαίνει την επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστεί το θέμα των σπανίων πόρων, όπως οι πρώτες ύλες, η βιώσιμη χρήση τους και οι ευκαιρίες ανακυκλώσεως, αλλά επίσης να βελτιωθεί η έρευνα, η πρόσβαση και η διάδοση τεχνολογιών για αποδοτική χρήση των πόρων·

Νερό

29. τονίζει ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 πρέπει να ανανεώσει την δέσμευσή της για την προώθηση της προστασίας των υδάτινων πόρων και τη βιώσιμη διαχείριση του νερού ως δημόσιου αγαθού· εκτιμά ότι η δημιουργία διεθνών σχέσεων συνεργασίας στον τομέα αυτό θα μπορούσε να βοηθήσει στην επίτευξη αυτού του στόχου, ιδίως μέσω προγραμμάτων προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή τα οποία στοχεύουν στην επιτόπια συλλογή των υδάτων από κατακρημνίσεις·
30. τονίζει ότι το από 28ης Ιουλίου 2010 ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών αναγνωρίζει την πρόσβαση στο πόσιμο νερό ως ανθρώπινο δικαίωμα και ζητεί ειδική προστασία για το νερό, που είναι ένα στοιχείο ιδιαίτερα ευπαθές στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, πράγμα που μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα μια μείωση της ποσότητας και της ποιότητας του διαθέσιμου νερού, και ιδίως του πόσιμου νερού·
31. ζητεί από τη Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να διασφαλίσει σε παγκόσμια κλίμακα το ανθρώπινο δικαίωμα στο νερό και στις εγκαταστάσεις υγιεινής·
32. υπογραμμίζει την σημασία της ολοκληρωμένης διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών και απευθύνει έκκληση για την ενίσχυση των πολιτικών βελτίωσης της πρόσβασης στο νερό, της ποιότητάς του και της ορθολογικής χρήσης του, καθώς και της διασυννοριακής συνεργασίας στις μεθοριακές ποτάμιες λεκάνες·

Θαλάσσιο περιβάλλον και ωκεανοί

33. τονίζει την ανάγκη βελτίωσης της διακυβέρνησης, και ενίσχυσης της προστασίας, του θαλάσσιου περιβάλλοντος, της ενάλιας βιοποικιλότητας και των ωκεανών· εκτιμά ότι οι θάλασσες και οι ωκεανοί θα πρέπει να αποτελέσουν έναν από τους κύριους πυλώνες του πλαισίου του Ρίο, παράλληλα με την προστασία του κλίματος και της βιοποικιλότητας·
34. καλεί τη Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να ξεκινήσει ειδικές διαπραγματεύσεις με στόχο την έγκριση διεθνών νομικών πράξεων για:
 - τον έλεγχο της χερσαίας προέλευσης ρύπανσης των θαλασσών και των ωκεανών,
 - τη βιώσιμη διαχείριση και αξιολόγηση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων σε ζώνες εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας, και
 - τη διατήρηση της ενάλιας βιοποικιλότητας και τον καθορισμό και αναγνώριση προστατευμένων θαλάσσιων ζωνών στα διεθνή ύδατα·

οι εν λόγω νομικές πράξεις θα πρέπει να θεσπίζουν το νομικό πλαίσιο για τις προστατευμένες θαλάσσιες περιοχές πολλαπλών χρήσεων, για τις μελέτες περιβαλλοντικού αντικτύπου και για τη δίκαιη και ισότιμη κατανομή των ωφελειών που προκύπτουν από τη χρήση γενετικών και άλλων πόρων· θα πρέπει επίσης να καθιερώνουν μηχανισμούς εποπτείας και εφαρμογής·

35. ζητεί την ταχεία θέσπιση συστήματος παρακολούθησης του παγκόσμιου θαλάσσιου οικοσυστήματος, προκειμένου να εντοπίζονται οι αλλαγές στα θαλάσσια οικοσυστήματα και στους αλιευτικούς πόρους·
36. εκτιμά ότι θα πρέπει να υπάρξει μια ισχυρή δέσμευση όσον αφορά την αειφόρο διαχείριση της αλιείας, κυρίως με: βιώσιμα προγράμματα αλίευσης, με διασφάλιση ανανεωμένης πολιτικής δέσμευσης προς εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών για τη διατήρηση και τη βιώσιμη διαχείριση των έμβιων θαλάσσιων πόρων· συμφωνία επί μιας διαδικασίας επανεξέτασης της εφαρμογής, ώστε να εξασφαλίζεται ότι η αλιεία επιτρέπεται μόνον εφόσον υπόκειται σε διαχείριση σύμφωνη προς τις διεθνείς υποχρεώσεις· ενίσχυση των περιφερειακών οργανισμών διαχείρισης της αλιείας και θέσπιση βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά τους θεσμικούς μηχανισμούς, τη διαφάνεια και λογοδοσία, και τους μηχανισμούς επιτήρησης και επιβολής·
37. εμμένει στην ανάγκη εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης και μιας βασισμένης στο οικοσύστημα προσέγγισης για κάθε δραστηριότητα που έχει αντίκτυπο στο έμβιο περιβάλλον·

Ενέργεια

38. επισημαίνει την αυξανόμενη έλλειψη συμβατικών ορυκτών πηγών ενέργειας, όπως το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο ή ο άνθρακας· υπενθυμίζει την συμβολή τους στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, ενώ οι μη συμβατικές πηγές θα πρέπει να υποβληθούν σε εκτίμηση αντικτύπου στο περιβάλλον και στην παραγωγικότητα·
39. προκειμένου να διευκολυνθεί η μετάβαση σε μια ενεργειακή παραγωγή χωρίς άνθρακα σε διεθνές επίπεδο, τάσσεται κατά οιαδήποτε δραστηριοτήτων πετρελαϊκής έρευνας και

άντλησης στην ανοιχτή θάλασσα σε περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές όπως η ζώνη της Αρκτικής, και αντιτίθεται στην άντληση πετρελαίου από ασφαλτούχους ψαμμίτες και σχιστόλιθους·

40. υπογραμμίζει ότι η μετάβαση προς την πράσινη οικονομία απαιτεί μια ριζική μετατροπή του ενεργειακού τομέα, ούτως ώστε να προαχθεί η ανανεώσιμη ενέργεια και η ενεργειακή αποδοτικότητα, όπως επίσης η καθολική πρόσβαση στην ενέργεια και για τους φτωχούς, και να προωθηθεί ο εξηλεκτρισμός, ειδικά στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες· τονίζει την ανάγκη για τεχνολογίες ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και για μεταφορά (διατομεακής) τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, ιδίως για τη στήριξη της χρήσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε μικρή και τοπική κλίμακα, ώστε να μη θιγεί το δικαίωμα στην ανάπτυξη·
41. απευθύνει έκκληση για παγκόσμιους στόχους και μέτρα με στόχο να αυξηθεί η χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και η ενεργειακή αποδοτικότητα σε όλη την υφήλιο·
42. φρονεί ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η ενεργειακή αποδοτικότητα έχουν την δυνατότητα να μετριάσουν την κλιματική αλλαγή, να συμβάλουν στην κοινωνική και την οικονομική ανάπτυξη, να βελτιώσουν την ασφάλεια του εφοδιασμού και να παράσχουν οφέλη για το περιβάλλον και την υγεία·
43. ζητεί από τη Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα των βιοκαυσίμων και των βιοενεργειακών προϊόντων, και υπογραμμίζει εν προκειμένω ότι πρέπει να γίνονται πλήρως σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα και η προστασία του περιβάλλοντος·
44. θεωρεί ότι τα βραχεία χρονικά όρια που χρησιμοποιούνται στην υφιστάμενη λογιστική μεθοδολογία LULUCF (χρήση της γης, αλλαγή στη χρήση της γης και δασοκομικές δραστηριότητες) όσον αφορά τα αέρια που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου θέτουν σε κίνδυνο τα επιτεύγματα σε ό,τι αφορά τις μειώσεις στα αέρια αυτά· ζητεί την αναθεώρηση αυτής της μεθοδολογίας ώστε να διαφυλαχθεί η προσαρμοστικότητα των φυσικών οικοσυστημάτων·
45. εκτιμά ότι το εξωτερικό κόστος του ενεργειακού εφοδιασμού θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται στην τιμή της ενέργειας·
46. υπενθυμίζει, έχοντας υπόψη την καταστροφή στη Φουκουσίμα, την απόλυτη ανάγκη να εξασφαλιστεί το υψηλότερο επίπεδο πυρηνικής ασφάλειας εντός της ΕΕ και να προωθηθούν οι απαιτήσεις αυτές σε διεθνές επίπεδο·

Γεωργία και επισιτιστική ασφάλεια

47. τονίζει ότι η πρόσβαση σε επαρκή και υγιή τροφή αποτελεί βασικό ανθρώπινο δικαίωμα και ζητεί, συνεπώς, να υπάρξει αποφασιστική, συντονισμένη δράση κατά των ανθρωπογενών αιτιών της πείνας και υπέρ της διασφάλισης επισιτιστικής κυριαρχίας για τις αναπτυσσόμενες χώρες·
48. τονίζει ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη προώθησης της μικρής κλίμακας, αειφόρου, βιολογικής γεωργίας στο πλαίσιο της εξάλειψης της φτώχειας, αναγνωρίζοντας ότι ήδη υπάρχουν και θα πρέπει να προωθηθούν τα κατάλληλα, χαμηλής επίπτωσης, πολυλειτουργικά, καλλιεργητικά συστήματα που χρησιμοποιούν τις παραδοσιακές

συστάδες σπόρου·

49. πιστεύει ότι ο κτηνοτροφικός τομέας αποτελεί καίρια συνιστώσα μιας πράσινης οικονομίας, ότι χρειάζεται οπωσδήποτε να εφαρμοστούν ήπιες και βιώσιμες κτηνοτροφικές πρακτικές και ότι η βελτίωση και η διασφάλιση της διαβίωσης των ανθρώπων παίζει σημαντικό ρόλο στη μείωση του αντικτύπου της κλιματικής αλλαγής, ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες και στις αγροτικές περιοχές·
50. συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής ότι θα πρέπει να ενισχυθούν οι υπάρχουσες πρωτοβουλίες που προωθούν την αειφόρο γεωργία και βασίζονται σε πολυμερείς δράσεις (όπως ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) των Ηνωμένων Εθνών), διάφορες περιφερειακές, εθνικές και τοπικές δραστηριότητες (όπως η βιολογική καλλιέργεια και η γεωργία υψηλής φυσικής αξίας, τα ενεργειακά αποδοτικά θερμοκήπια, ο βιώσιμος ενσταυλισμός των ζώων, η γεωργία ακριβείας, η ουδέτερη ως προς τις εκπομπές CO₂ γεωργική επιχειρηματικότητα, η βιομάζα και η ζύμωση της κοπριάς) καθώς και επαγγελματικές δραστηριότητες, και ότι επιπροσθέτως νέες πρωτοβουλίες και συνεργασίες θα πρέπει να δρομολογηθούν στο πλαίσιο των ρυθμίσεων διακυβέρνησης της Επιτροπής για την Παγκόσμια Επισιτιστική Ασφάλεια για να κάνουν την κατανάλωση και την παραγωγή τροφής περισσότερο αειφόρο, να προωθήσουν την ανθεκτικότητα των κοινοτήτων και να μειώσουν την πείνα·
51. ζητεί να ληφθούν παγκόσμια μέτρα για να αυξηθεί η διαφάνεια στην αγορά πρώτων υλών και να σταματήσει η χρηματοπιστωτική κερδοσκοπία που συμβάλλει στην μεγάλη αστάθεια των τιμών των τροφίμων και οι επακόλουθες παγκόσμιες επισιτιστικές κρίσεις, με έγκριση των συστάσεων του Ειδικού Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών για το Δικαίωμα στη Διατροφή· σημειώνει με ανησυχία τις παγκόσμιες τάσεις για μεγάλης κλίμακας απόκτηση γης από ξένες οντότητες στις αναπτυσσόμενες χώρες· τονίζει την ανάγκη να σταματήσει η τάση αυτή, προκειμένου να κατοχυρωθεί η επισιτιστική ασφάλεια και να προστατευθούν τα δικαιώματα των μικροϊδιοκτητών και των αυτόχθονων κοινοτήτων·
52. εκφράζει τη λύπη του για την αργή πρόοδο στις διαπραγματεύσεις και την ανάληψη δεσμεύσεων στο πλαίσιο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση της Απερήμωσης (UNCCD)· εκτιμά ότι το έδαφος είναι σπανίζων πόρος και ότι η υποβάθμιση των εδαφών και η αλλαγή χρήσης της γης απαιτούν παγκόσμια αντιμετώπιση· απευθύνει έκκληση για συγκεκριμένη δράση, αποδοτικά μέτρα και παρακολούθηση, ιδίως σε ό,τι αφορά την παραγωγή βιοκαυσίμων·
53. υπογραμμίζει την κρίσιμη σημασία που έχει η αξιοποίηση όλου του δυναμικού και η κατοχύρωση των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων των μικρών και αυτόχθονων παραγωγών και των οικογενειακών εκμεταλλεύσεων, που εξασφαλίζουν το μεγαλύτερο μέρος του παγκόσμιου επισιτιστικού εφοδιασμού και χρειάζονται ειδική στήριξη για την παραγωγή και την πρόσβαση στην αγορά·
54. υπογραμμίζει την ανάγκη εφαρμοσμένης έρευνας και καινοτομίας στον τομέα της γεωργίας, προκειμένου να προωθηθούν βιώσιμες λύσεις, όπως η γεωργία ακριβείας, η οποία μειώνει την ανάγκη για άρδευση και φυτοπροστατευτικά προϊόντα·
55. συμμερίζεται τη σύσταση του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO), του Διεθνούς Ταμείου για την Ανάπτυξη της Γεωργίας (IFAD), του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), της

Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη (UNCTAD), του Παγκόσμιου Προγράμματος Τροφίμων (WFP), της Παγκόσμιας Τράπεζας, του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), του Διεθνούς Ινστιτούτου Ερευνών για τις Επισιτιστικές Πολιτικές (IFPRI) και της Ειδικής Ομάδας Υψηλού Επιπέδου των Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Κρίση Επισιτιστικής Ασφάλειας (UN-HLTF) προς την Ομάδα των 20, προκειμένου τα κράτη να άρουν τις διατάξεις των σημερινών εθνικών πολιτικών που επιδοτούν ή αναθέτουν την παραγωγή ή κατανάλωση βιοκαυσίμων, τουλάχιστον μέχρις ότου τεθούν σε ισχύ εγγυήσεις για την εξάλειψη του ανταγωνισμού με την παραγωγή τροφίμων, τη βιοποικιλότητα και την προστασία του κλίματος·

Δάση

56. επισημαίνει ότι η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών οδηγούν σε περιβαλλοντική και κοινωνική ζημία που είναι δύσκολο να αντιστραφεί, όπως η μακροπρόθεσμη ανισορροπία των υδρολογικών συνθηκών, η δημιουργία στέπας και η απερίμωση, η κλιματική αλλαγή και η απώλεια βιοποικιλότητας, η φτώχεια του αγροτικού κόσμου και οι συγκρούσεις για τη γη, την πρόσβαση στους πόρους και τα συναφή δικαιώματα και οφέλη, το συνολικό οικονομικό κόστος των οποίων υπερβαίνει κατά πολύ τις δαπάνες για την προστασία και τα μέτρα βελτίωσης· θεωρεί ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 θα πρέπει να συμπεριλάβει στους στόχους της τη διασφάλιση συμμετοχικής δασικής διαχείρισης, τη δίκαιη και ισότιμη κατανομή των ωφελειών και τη διατήρηση και αειφόρο χρήση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο·
57. υπογραμμίζει την ανάγκη προώθησης της αειφόρου διαχείρισης και της καταπολέμησης της αποψίλωσης των δασών, μεταξύ άλλων με αποκλεισμό της πρόσβασης στις αγορές για την ξυλεία που είναι προϊόν παράνομης ή μη αειφόρου υλοτομίας· υπογραμμίζει την ανάγκη δημιουργίας συμπράξεων με τις κυβερνήσεις, τις τοπικές κοινότητες και τις ομάδες αυτοχθόνων, την κοινωνία των πολιτών και τον ιδιωτικό τομέα, ούτως ώστε να επιτευχθεί ο στόχος αυτός·
58. τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη τήρησης της δέσμευσης της Ναγκόγια να μειωθεί τουλάχιστον κατά το ήμισυ και, όπου αυτό είναι εφικτό, να μηδενιστεί σχεδόν το ποσοστό απώλειας όλων των φυσικών οικοτόπων, συμπεριλαμβανομένων των δασών, έως το 2020·
59. φρονεί ότι ο σχεδιασμός του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για την μείωση την μείωση των εκπομπών από την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών (REDD+), δυνάμει της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (UNFCCC), θα πρέπει να εξασφαλίσει την τήρηση και την προώθηση των γενικών στόχων δασοπροστασίας, π.χ. με την ανάπτυξη ειδικών υποδομών για τη δορυφορική και επιτόπια παρακολούθηση ώστε να διαπιστώνεται ότι ο άνθρακας συλλέγεται σε προφυλαγμένο δάσος, καθώς επίσης τον σεβασμό των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των σχετικών διατάξεων της Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα· ζητεί, συνεπώς, μεγαλύτερη διαφάνεια στην κατανομή των σχετικών κονδυλίων και αυστηρότερη παρακολούθηση· τονίζει ότι ο σχεδιασμός του μηχανισμού REDD+ θα πρέπει να εξασφαλίζει σημαντικά οφέλη για τη βιοποικιλότητα και τις ζωτικές υπηρεσίες του οικοσυστήματος, πέραν του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής, και θα πρέπει να συμβάλλει στην ενίσχυση των δικαιωμάτων και στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ανθρώπων που εξαρτώνται από το δάσος, ιδίως δε των αυτοχθόνων και των τοπικών κοινοτήτων·
60. εκφράζει την ανησυχία του για τον νέο Δασικό Κώδικα που πρόκειται να εγκρίνει η

Γερουσία της Βραζιλίας, ο οποίος θα επιδεινώσει την αποψίλωση της βραζιλιανής Αμαζονίας, παρεμποδίζοντας έτσι τις διεθνείς προσπάθειες για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής·

61. ζητεί από τη φιλοξενούσα χώρα, τη Βραζιλία, να προβεί σε σαφή δέσμευση να προστατεύσει το δάσος του Αμαζονίου και να σταματήσει την εγκληματική παρενόχληση των εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών που επιδιώκουν την περιβαλλοντική προστασία·
62. καλεί την Επιτροπή να θέσει εγκαίρως στη διάθεση της Διάσκεψης Κορυφής Ρίο+20 μελέτη εκτίμησης του αντικτύπου που έχει στην αποδάσωση η κατανάλωση διατροφικών και μη διατροφικών προϊόντων στην ΕΕ· ζητεί να αξιολογεί επίσης η μελέτη αυτή τον αντίκτυπο που έχουν στην αποδάσωση οι υφιστάμενες πολιτικές και η νομοθεσία της ΕΕ και να σκιαγραφεί νέες πρωτοβουλίες πολιτικής για την αντιμετώπιση των προσδιορισμένων επιπτώσεων·

Χημικές και επικίνδυνες ουσίες

63. υποστηρίζει την άποψη της Επιτροπής ότι έφτασε η ώρα να θεσπισθεί ένα πιο στιβαρό και συνεκτικό διεθνές καθεστώς για την διακυβέρνηση της χρήσης των χημικών και επικίνδυνων ουσιών και ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 θα πρέπει να επιδιώξει την επίτευξη αυτού του στόχου, ζητώντας όπως η νομοθεσία της ΕΕ για το REACH αποτελέσει πρότυπο το οποίο θα πρέπει να εγκρίνουν όσο το δυνατόν πιο πολλές χώρες·

Διαχείριση αποβλήτων

64. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η καλή διαχείριση αποβλήτων όχι μόνο ελαχιστοποιεί τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, αλλά επίσης προσφέρει μια πηγή επαναχρησιμοποιήσιμων και ανακυκλωμένων προϊόντων και θέσεις εργασίας·
65. τονίζει ότι υπάρχουν πολλοί πόροι που επί του παρόντος θάβονται στο έδαφος, αποτεφρώνονται ή έχουν αρνητικό αντίκτυπο στο περιβάλλον και τις τοπικές κοινότητες και οι οποίοι μπορούν να ξαναχρησιμοποιηθούν και να ανακυκλωθούν· τονίζει ότι θα πρέπει να καταβληθούν σοβαρές προσπάθειες για την ανακύκλωση των πόρων αυτών, προκειμένου να δημιουργηθεί προστιθέμενη αξία για τις τοπικές κοινότητες μέσω θέσεων εργασίας και καινοτομίας, καθώς και ότι η ανακύκλωση και η επαναχρησιμοποίηση προλαμβάνουν την καταστροφή των φυσικών οικοτόπων και των τοπικών κοινωνιών·

Ανάπτυξη συνθηκών για την τόνωση των αγορών και επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο

66. τονίζει την ανάγκη να ενσωματωθούν η βιοποικιλότητα, οι υπηρεσίες του οικοσυστήματος και οι φυσικοί πόροι στους εθνικούς λογαριασμούς, καθώς και σε όλα τα σχέδια και στρατηγικές για την ανάπτυξη και την εξάλειψη της φτώχειας·

Επιβλαβείς για το περιβάλλον επιδοτήσεις

67. τονίζει την επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπισθούν οι επιβλαβείς για το περιβάλλον επιδοτήσεις και να εκπονηθούν και εφαρμοσθούν θετικά κίνητρα για την απολαβή ωφελειών από τη βιοποικιλότητα και τη διατήρησή της·
68. επικροτεί, στο πλαίσιο αυτό, την αυξημένη προσοχή που δίνεται στο να καταστεί πιο

οικολογική η ΚΓΠ στο πλαίσιο των προτάσεων για τη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ·

69. απευθύνει έκκληση στην Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να δρομολογήσει μια σειρά από συντονισμένες δράσεις κρατών με στόχο την ταυτοποίηση και την σταδιακή κατάργηση όλων των επιβλαβών για το περιβάλλον επιδοτήσεων έως το 2020, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της Ναγκόγια·

Ρυθμιστικά και αγορακεντρικά μέσα

70. τονίζει ότι η χρήση ρυθμιστικών μέσων τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, σε συνδυασμό με αγορακεντρικά μέσα, θα παίξει κρίσιμο ρόλο στην γενική αειφορία της κοινωνίας μας· επισημαίνει εν προκειμένω την επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστεί ο κλιματικός αντίκτυπος της διεθνούς ναυτιλίας και των αεροπορικών μεταφορών και υπογραμμίζει το παράδειγμα της ΕΕ και των στόχων «20-20-20», αλλά και τις προοδευτικές περιβαλλοντικές της πολιτικές και προδιαγραφές εν γένει·
71. υπογραμμίζει ότι χρειάζεται ένα σαφές, αξιόπιστο και ολοκληρωμένο ρυθμιστικό πλαίσιο που να επιτρέπει στους εμπλεκόμενους να στρέψουν την οικονομική φιλοσοφία προς μία αποτελεσματική, υπεύθυνη και πράσινη οικονομία·
72. ζητεί τη θέσπιση φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε διεθνές επίπεδο·
73. υπογραμμίζει ότι δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις σχεδιασμένες κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μεταθέτουν την φορολογική επιβάρυνση από την εργασία στην χρήση πόρων και στην μόλυνση μπορούν να συμβάλουν στην δημιουργία ενός αποτελέσματος αμοιβαία επωφελούς, τόσο για την απασχόληση όσο και για το περιβάλλον, καθώς η μετάθεση καθιστά πιο ελκυστική την αποδοτικότητα, ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση των πόρων και παρέχει έτσι περισσότερες ευκαιρίες για απασχόληση·
74. απευθύνει έκκληση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προωθήσει την ενσωμάτωση των περιβαλλοντολογικών πτυχών στις διεθνείς εμπορικές διαπραγματεύσεις·

Χρηματοδότηση

75. τονίζει ότι η μετάβαση προς μία παγκόσμια πράσινη οικονομία θα απαιτήσει μεγάλης κλίμακας επενδύσεις· υπογραμμίζει ότι τα δημόσια κονδύλια από μόνα τους δεν θα είναι επαρκή και ότι η δημόσια χρηματοδότηση μάλλον θα πρέπει να δρα σαν καταλύτης και να μοχλεύει πολύ μεγαλύτερες ιδιωτικές επενδύσεις· τονίζει την ανάγκη προώθησης της καινοτομίας και των νέων τεχνολογιών, μεταξύ άλλων με τη βελτίωση της πρόσβασης σε χρηματοδότηση·
76. καλεί την Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να συστήσει την μεταρρύθμιση των υπαρχουσών χρηματοδοτικών στρατηγικών και να θεσπίσει νέα χρηματοδοτικά σχήματα και συμπράξεις δημόσιου/ ιδιωτικού τομέα ανάλογα με τις ανάγκες·
77. φρονεί ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες χρειάζονται ένα σταθερό μακροπρόθεσμο πλαίσιο χρηματοδοτικής υποστήριξης, ανάπτυξη ικανοτήτων και μεταφορά τεχνολογίας, ούτως ώστε να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη και να καταστούν ικανές να παρακάμψουν την ενεργοβόρα και εντατική στην χρήση άνθρακα αναπτυξιακή πορεία που ακολούθησαν οι εκβιομηχανισμένες χώρες·

78. καλεί την Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να ενισχύσει τα μέτρα και να αυξήσει τους διαθέσιμους πόρους για την άμβλυνση των παγκόσμιων περιβαλλοντικών κινδύνων και για τους μηχανισμούς μείωσης του κινδύνου καταστροφών·
79. υπογραμμίζει ότι η δημόσια αναπτυξιακή βοήθεια (ΔΑΒ) θα πρέπει να παρακολουθείται προσεκτικότερα, μεταξύ άλλων με τη χρησιμοποίηση εναλλακτικών τρόπων μέτρησης των αναπτυξιακών δεσμεύσεων, όπως η προγραμματιζόμενη ανά χώρα βοήθεια του ΟΟΣΑ ή ο δείκτης δέσμευσης υπέρ της ανάπτυξης, ώστε να διασφαλισθεί η συμμόρφωση προς τις πολυμερείς περιβαλλοντικές συμφωνίες και η συμβολή της τόσο στην επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας όσο και, ευρύτερα, των στόχων για μια πράσινη οικονομία·
80. εκτιμά ως κρίσιμο το να έχουν οι φτωχότερες χώρες πρόσβαση σε καινοτόμες μορφές χρηματοδότησης ούτως ώστε να μπορέσουν να γεφυρώσουν το χάσμα ισότιμης αντιμετώπισης που βιώνουν·
81. ζητεί την παρακολούθηση των συνεπειών της χρηματοδότησης στην ισορροπία μεταξύ των φύλων, έτσι ώστε να διασφαλιστεί μια ευαίσθητη ως προς τη διάσταση του φύλου χρηματοδότηση·

Ενίσχυση του ρόλου των πολιτών

82. εκτιμά ως εξέχουσας σημασίας την συνέχιση της ενίσχυσης του ρόλου των πολιτών στην περιβαλλοντική διακυβέρνηση και απευθύνει έκκληση για πρόοδο στην Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 όσον αφορά στην αποτελεσματική παγκόσμια εφαρμογή της αρχής υπ' αριθμόν 10 της Διακήρυξης του Ρίο· εκτιμά ότι η ΕΕ έχει να προσφέρει στις διεθνείς συζητήσεις σημαντικές εμπειρίες, με άνω των 10 ετών εφαρμογή της Σύμβασης του Aarhus·
83. ζητεί όπως οι διατάξεις της Σύμβασης του Aarhus επεκταθούν και πέραν της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UN ECE), μέσω μιας παγκόσμιας σύμβασης ή με το άνοιγμα της Σύμβασης του Aarhus σε συμβαλλόμενα μέρη εκτός UN ECE·
84. συνιστά μια ολοκληρωμένη προσέγγιση των αρχών περί σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την εφαρμογή πολιτικών που στοχεύουν στην αειφόρο ανάπτυξη· τονίζει την ανάγκη παροχής του κατάλληλου επιπέδου προστασίας στους πληθυσμούς που πλήττονται περισσότερο από την κλιματική αλλαγή·
85. τονίζει ότι οιοδήποτε ρυθμιστικό μέσο μπορεί να είναι επιτυχές μόνον εάν συνδυάζεται με ενημέρωση και διαφώτιση· είναι επίσης της γνώμης ότι οι αλλαγές αξιών και συμπεριφοράς στις προσεγγίσεις από κάτω προς τα πάνω έχουν ιδιαίτερα μεγάλη σημασία και ζητεί ειδικώς πρωτοβουλίες κινητοποίησης της νεολαίας, της επόμενης γενιάς η οποία θα επηρεαστεί από τις συνέπειες των ενεργειών μας·

Κατάρτιση

86. τονίζει την ανάγκη υποστήριξης προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης, ειδικότερα για νέους ανθρώπους, σε όλες τις χώρες· πιστεύει ότι η προώθηση νέων δεξιοτήτων θα βοηθήσει στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης στην παγκόσμια αγορά εργασίας, κάτι που θα έχει θετικά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα σε κοινωνικό

επίπεδο·

Τεχνολογίες

87. υπογραμμίζει την σημασία της έρευνας και ανάπτυξης (E&A) και της καινοτομίας και την ανάγκη για επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία·
88. αναγνωρίζει ότι η τεχνολογική καινοτομία, αξιολόγηση και μεταφορά είναι κρίσιμη προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις· ωστόσο, υπογραμμίζει επίσης ότι η τεχνολογική ανάπτυξη δεν μπορεί να είναι η μοναδική λύση στα περιβαλλοντικά προβλήματα ή για την εξάλειψη της φτώχειας·
89. θεωρεί ότι η καινοτομία είναι κάτι ευρύτερο από την τεχνική καινοτομία – η κοινωνική καινοτομία δίνει νέες και αποτελεσματικές λύσεις σε πιεστικές κοινωνικές ανάγκες, λύσεις που αναπτύσσονται από ιδιώτες ή οργανισμούς με κοινωνικό, και όχι κατ' ανάγκη εμπορικό, σκοπό· τονίζει ακόμη ότι η κοινωνική καινοτομία παρέχει στους πολίτες, υπό οιονδήποτε ρόλο, μια ευκαιρία να βελτιώσουν το εργασιακό και βιοτικό τους περιβάλλον, με αποτέλεσμα να προωθείται η ενίσχυση της κοινωνίας των πολιτών παγκοσμίως, και δίνει την ευκαιρία στην κοινωνία των πολιτών να συμμετέχει στην προστασία και τη βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων·
90. εκφράζει την αντίθεσή του στις προτάσεις για γεωμηχανική μεγάλης κλίμακας·
91. υπενθυμίζει ότι η προστασία των γνώσεων, καινοτομιών και πρακτικών των αυτοχθόνων και των τοπικών κοινοτήτων αποτελεί ρητό τμήμα των αρχικών συμφωνιών της Διάσκεψης Κορυφής του Ρίο, παρέχοντας δοκιμασμένους από τον χρόνο, ασφαλείς και ανθεκτικούς τρόπους εργασίας με τη φύση·
92. επισημαίνει ότι η εισαγωγή νέων και αναδυόμενων τεχνολογιών δεν θα πρέπει να υπονομεύει τους στόχους της δίκαιης και αειφόρου ανάπτυξης και της εξάλειψης της φτώχειας· τονίζει ότι οι τεχνολογίες μπορεί να έχουν διάφορες περιβαλλοντολογικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις και ότι χωρίς την αρμόζουσα επίβλεψη κάποιες τεχνολογίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μη βιώσιμη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων (όπως το νερό, η γη, η βιομάζα), αύξηση της φτώχειας και άλλες κοινωνικά επιβλαβείς επιδράσεις·
93. τάσσεται υπέρ του Στρατηγικού Σχεδίου του Μπαλί για την Τεχνολογική Υποστήριξη και την Ανάπτυξη Ικανοτήτων για τις σχετικές με το περιβάλλον τεχνολογίες, καθώς και υπέρ της επιδίωξης για αξιολόγηση και μεταφορά περιβαλλοντικά υγιών τεχνολογιών· ζητεί την δημιουργία μίας δομής εντός του συστήματος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών με σκοπό την παρακολούθηση, αξιολόγηση και παροχή πληροφοριών για νέες τεχνολογίες σχετικά με την ενσωμάτωση μιας ευρύτερης έννοιας της αειφορίας και την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης των προϊόντων και των διαδικασιών σε όλους τους τομείς·

Μέτρηση της προόδου

94. ζητεί να πραγματοποιηθούν επείγοντως μελέτες προκειμένου να αναπτυχθεί μια νέα σειρά μεθόδων μέτρησης της προόδου προς την κατεύθυνση της δίκαιης μεταχείρισης και της αειφόρου ανάπτυξης·

95. υπογραμμίζει ότι η Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 θα πρέπει να καταλήξει σε ένα εναλλακτικό μοντέλο για την μέτρηση της ανάπτυξης και της ευημερίας «πέραν του ΑΕγχΠ», βασιζόμενη σε πρωτοβουλίες όπως το διεθνές σύστημα ολοκληρωμένων περιβαλλοντικών και οικονομικών λογαριασμών (SEEA), ο δείκτης ανθρώπινης ανάπτυξης και το σχέδιο «Μέτρηση της Προόδου των Κοινωνιών» του ΟΟΣΑ· υπογραμμίζει ότι αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να μετράται η πρόοδος με μια ευρύτερη έννοια, που θα περιλαμβάνει οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές διαστάσεις· ως εκ τούτου ζητεί να εγκριθούν σαφείς και μετρήσιμοι δείκτες που να λαμβάνουν υπόψη την κλιματική αλλαγή, τη βιοποικιλότητα, την αποτελεσματική διαχείριση των πόρων και την κοινωνική ενσωμάτωση·
96. ζητεί μια ευρεία συζήτηση σχετικά με την ενσωμάτωση των δεικτών αυτών, σε διεθνές επίπεδο, στις κοινώς χρησιμοποιούμενες διαδικασίες για την αξιολόγηση της δημόσιας και ιδιωτικής προόδου·
97. ζητεί την αναγνώριση της αρχής της μη οπισθοδρόμησης και στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής προστασίας και των ανθρώπινων δικαιωμάτων·

Βελτίωση της διακυβέρνησης και συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα

98. τονίζει ότι είναι επείγουσα ανάγκη να βελτιωθεί η διακυβέρνηση της αειφόρου ανάπτυξης·
99. είναι της άποψης ότι το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον πρέπει να ενισχυθεί εντός του συστήματος του ΟΗΕ, π.χ. με τη μετατροπή του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον σε μια ειδικευμένη οργάνωση του ΟΗΕ (σαν την Διεθνή Οργάνωση Εργασίας), καθώς αυτός θα ήταν ο καλύτερος τρόπος για να βελτιωθεί η διεθνής περιβαλλοντική διακυβέρνηση και να υπάρξει πρόοδος προς την αειφόρο ανάπτυξη σε παγκόσμια κλίμακα· παραπέμπει ωστόσο, στο πλαίσιο αυτό, σε όλες τις επιλογές που προσδιορίζονται στα αποτελέσματα του Ελσίνκι και του Ναϊρόμπι·
100. ζητεί τη συγκρότηση, υπό την αιγίδα του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP), μιας ειδικής επιτροπής επιστημόνων που θα διαμορφωθεί κατά το πρότυπο της Διεθνούς Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή και θα έχει ως καθήκοντα την αναθεώρηση και την αξιολόγηση, σε διατομεακό επίπεδο, των πιο πρόσφατων επιστημονικών, τεχνικών και κοινωνικο-οικονομικών πληροφοριών οι οποίες παράγονται σε παγκόσμιο επίπεδο και είναι σημαντικές για την κατανόηση της βιοποικιλότητας και της αειφορίας·
101. επαναλαμβάνει την πρότασή του για την δημιουργία ενός διεθνούς περιβαλλοντικού δικαστηρίου, ούτως ώστε η παγκόσμια περιβαλλοντική νομοθεσία να γίνει πιο δεσμευτική και εκτελεστή, ή τουλάχιστον μιας διεθνούς αρχής, όπως ένας διαμεσολαβητής με ανάλογες αρμοδιότητες·
102. απευθύνει έκκληση στην Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να δρομολογήσει μια στρατηγική για να ενδυναμώσει την συνεκτικότητα μεταξύ των διαφορετικών πολυμερών περιβαλλοντικών συμφωνιών· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη για συντονισμένη προσέγγιση μεταξύ των τριών συμβάσεων του Ρίο (βιοποικιλότητα, κλιματική αλλαγή και απερίθωση), οι οποίες είναι συνδεδεμένες εγγενώς αφού λειτουργούν στα ίδια οικοσυστήματα και αντιμετωπίζουν αλληλεξαρτώμενα ζητήματα·

103. τονίζει ότι είναι αναγκαίο να συμμετάσχουν παγκόσμιοι, εθνικοί και τοπικοί παράγοντες στις διαδικασίες εφαρμογής·
104. τονίζει την ανάγκη να εντατικοποιηθεί η συμμετοχή υπουργών οικονομικών, οικονομίας, ανάπτυξης, περιβάλλοντος και άλλων στις πολιτικές αειφόρου αναπτύξεως·
105. καλεί την Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20 να ενισχύσει την ενεργοποίηση των βασικών συμμετόχων, συμπεριλαμβανομένου του ιδιωτικού τομέα· υπογραμμίζει ότι οι επιχειρήσεις και η κοινωνία των πολιτών, ιδιαιτέρως οι μη-κυβερνητικές οργανώσεις, τα κοινωνικά κινήματα και οι κοινότητες αυτοχθόνων, πρέπει να διαδραματίσουν προεξάρχοντα ρόλο·
106. υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα της συνεργασίας των επιχειρήσεων με την κοινωνία των πολιτών στις αναπτυσσόμενες και ανεπτυγμένες χώρες, προκειμένου να υπάρξουν απτά αποτελέσματα·
107. τονίζει την σημασία της συμμετοχής των πολιτών· απευθύνει έκκληση για την ευαισθητοποίηση και την πληρέστερη ενημέρωση επί της βιώσιμης κατανάλωσης, καθώς και για την εισαγωγή και προώθηση κινήτρων ούτως ώστε να αλλάξουν οι αξίες και οι συμπεριφορές και να διευκολυνθούν οι υπεύθυνες επιλογές τόσο για τους πολίτες όσο και για τις βιομηχανίες·
108. τονίζει την ανάγκη ανάληψης δράσης ώστε να προωθηθεί η στροφή της συμπεριφοράς προς ένα αειφόρο μοντέλο κατανάλωσης·
109. υπογραμμίζει ότι όλοι οι βασικοί συμμετόχοι θα πρέπει να έχουν πλήρη, ανοικτή και δίκαιη πρόσβαση σε όλες τις διαπραγματεύσεις και τις ενδιάμεσες και προπαρασκευαστικές συνεδριάσεις για την Διάσκεψη Κορυφής Ρίο+20·
110. φρονεί ότι οι κοινοβουλευτικοί αντιπρόσωποι οφείλουν να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο σε σχέση με τη διάσκεψη· το ιδανικό θα ήταν να συμμετάσχει επισήμως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη διάσκεψη με καθεστώς ισοδύναμο με αυτό της αντιπροσωπείας της Επιτροπής ή τουλάχιστον με το ίδιο καθεστώς με αυτό που είχε σε άλλες διασκέψεις·

ο

ο ο

111. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.